

Anne huzur evinde

Biz karı koca çalışıyoruz seninle ilgilenemeyiz bahanesiyle seksen yaşındaki hasta annesini huzur evine yatıran oğlu çok seyrek de olsa onu ziyarete gidiyordu.

Yaşlı kadın oğlunu dünyaya getirdiğinde kırk yaşındaydı.

Bundan önceki çocukları yaşamamış bu oğlunu da kurbanlar keserek büyütmişti. Tek evlatlarıydı, bir şey olacak diye içleri titremiştir.

Oğlu o gün huzur evinden bir telefon aldı. Telefondaki ses annen çok hasta her an ölebilir seni görmek istiyor diyordu.

Oğlu arabasına binip oraya gittiğinde annesi zor nefes alıyordu. Oğlu annesinin ölmek üzere olduğunu anlamıştı. Annesinin ellerini tutup "anne senin için ne yapabilirim?" "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu. Annesi ferî sönmüş gözleriyle uzun uzun oğlunun gözlerinin içine bakıp; zor duyulur bir sesle:

"Artık çok geç ama isteseydin çok şey yapabilirdin... Ama yapmadın" dedi ve devam etti.

"Çoğu akşam yemek yetişmediği için aç yattım.

Klimayı açmadılar sıcaktan fenalaştım

Buzdolabım yoktu bir bardak soğuk su içemedim.

Sıkıldığımda temiz havaya çıkararım olmadı.

Altımı ıslattım diye tokat attılar.

Ayda bir kere banyo yaptırdılar;

kirden vücudumda yaralar oluştu.

Bana bu yapılanlar arkası kuvvetli olanlara yapamadılar çünkü onların ilgilenenleri vardı ve ben ise kimsesizdim.

Biliyor musun?

En çok da sevgisizlik acı verdi.

Kimse saçımı taramadı, yüzümü okşamadı.

Sen terk edilmişlik nedir bilir misin oğlum?

Terk edilmişlik, ölmeden mezara konmaktır bunu unutma olur mu.

İşte böyle artık her şey için çok geç senin benim için yapacağın hiç bir şey kalmadı.

Ben her şeye alıştım da sadece senin özlemine alışamadım."

derken ferî sönmüş gözlerinden iki damla yaş yuvarlanıp yanaklarında dondu.

Oğlu şok olmuştu.

"Bana bunları neden şimdi söylüyorsun, neden daha önce söylemedin?"

Annesi, "Nasıl söyledim ki sen beni koskocaman evinde bir köşeye

sığdıramamış, bana burayı layık görmüştün.

Seni rahatsız etmek istemedim oğlum.

Benim için artık çok geç de ben asıl senin için üzülüyorum çünkü sen yaşlandığında çocukların seni buraya bırakırlarsa benim dayandıklarına sen dayanamazsın.

Unutma ki ne verirsen onu alırsın oğlum" dedi ve gözlerini kapattı.

Belli ki bu konuşma onun son kalan gücünü de tüketmişti. Bir saat sonra sıkı sıkı tuttuğu oğlunun eli ellerinden kayıp düştü. Evet, bir anne daha içi acıyarak hayata veda etmişti.

Ölmeden anne babanızın kıymetini bilin